1972 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, 288 மாணவிகள் சேர்ந்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த விகிதாச்சாரம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதனால் ஆண்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய இடம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே இந்த விகிதாச்சாரத்தைக் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அந்த விகிதாச்சாரம் 25 விழுக்காட்டிற்குக் குறையாமல் அதற்கும் மேலாகத் தரவேண்டுமென்று 1971-72- வரை இருந்தது. 1971-72-ல் அந்த விகிதாச்சாரம் ஏறத்தாழ 28—29 விழுக்காட்டிற்கு வந்திருக்கிறது. அதிகமாக மருத்துவர்கள் குடும்ப நலப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், தாய்மார்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கும் தேவைப்பட்டதால் அந்த விகிதத்தை உயர்த்த விரும்பி இந்த ஆண்டு 35 விழுக்காட்டிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் அதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்யக் கூடும்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் அளிப்பது எந்த விகிதாச்சாரத்தில் ? தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட, முற்பட்ட வகுப்பு என்ற முறையில் மாணவிகளுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் அளிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பெரும்பாலும் இந்த விகிதாச்சாரம் இயன்ற அளவுக்குப் பின்பற்றப்படும்.

*248 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

நடப்பு ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கான இடங்களை அதிகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு இடங்கள் அதிகப்படுத்தப்படாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இனிமேலாவது அடுத்த ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு இடம் அதிகப்படுத்துவதுபற்றி அரசு யோசிக்க முன்வருமா ? மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதுபற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட இரண்டு, மூன்று கேள்விகளுக்கு நான் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்று, மருத்துவ நிபுணர் குழுவும், மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் பயிற்சி பெறும் முறையின் விளைவை ஆராய்ந்த

குழுவும் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் தகுந்த தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவுதான் மிக அதிகமான மாணவர்கள் தகுந்த பயிற்சி பெற முடியாது போகும் நிலை மாணவர்கள் சேருவதைக் கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி ஆராய்ந்து ஓரளவுக்கு மட்டும் கடந்த ஆண்டு குறைத்தோம். மருத்துவக் கல்லூரியில் தேர்ச்சியும், திறமையும் அதிகமாக மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், இன்னும்கூட எண்ணிக்கையைச் குறைக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இன்று ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 1,000 மாண வர்கள் தேர்ச்சி பெற்று வெளிவரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி யிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு இப்பொழுது 600, 700 பேர் வருகிறார்கள். அடுத்த சில ஆண்டுகளில் 800, 1,000 பேர்கள் வரக்கூடும். அப்படி ஐந்து ஆறு ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து வருகிறபொழுது ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 100 அல்லது 150 பேர்களுக்குத்தான் அரசுப் பணிகள் புதிதாக கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. அதுவும் நாம் புதியதாக உருவாக்கு கின்ற அளவைப் பொறுத்தது. ஆகவே, மாணவர்கள் பட்டம் பெற்று அதிகமான பேர்கள் வேலை பெறமுடியாத அளவுக்கு நிலைமை உண்டாகி, இவ்வளவு செலவழித்துப் பட்டப் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் வேலை பெறாமல் இருப்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு கல்லூரிகளுக்கு இன்னும் வசதி பெருகவேண்டும். அதற்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நமக்கு இருக்கிற மக்கள் தொகை விகிதாச்சார கணக்குப் பிரகாரம் டாக்டர்கள் இருந்தால்தான் சுகாதாரத் தைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில், கிராம மக்களுக்கு சுகாதார வசதி கிடைப்பதற்கு நகரங்களை நோக்கித்தான் செல்லவேண்டி யிருக்கிறது என்பதனாலும் கிராமங்களுக்கு டாக்டர்களைப் பயிற்சி அளித்துக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இப்பொழுதே தமிழ்நாட்டில் எல்லா மருத்துவ நிலையங்களிலும் டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்று கிறார்கள். ஏறத்தாழ 700 பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இன்னும் அந்த எண்ணிக்கையை வளர்ப்பதற்கான முயற்சியும் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து டிஸ்பென்சரிகளில் அல்லது நிரந்தரமான அலோபதிக் டிஸ்பென்சரிகளில் இப்படிப்பட்ட பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்து எல்.ஐ.எம். படித்தவர்கள் இருக் கிறார்கள். ஜி.ஸி.ஐ.எம். படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்து நாட்டில் ஏறத்தாழ 15,000, 20,000 கிராம வைத்தியத் தகுதி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹோமியோபதி வைத்தியத்தில் தகுதி பெற்றவர்கள்

இருக்கிறார்கள். பாரா மெடிகல் வொர்கர்ஸ் என்ற முறையில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் பணியாற்று வருகிறார்கள். ஆக, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்றையதினம் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதி தரமானதாக, உயர்ந்ததாகக் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, கிடைக்கவேயில்லை என்று சொல்ல முடியாது. படிப்படியாக முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுக்கப்படும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : மருத்துவக் கல்லூரியில் சேரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் மாணவர்கள் தமிழகத்தில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இருக்கிற இடங்களில் வேறு மாநில மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகிற இடங்களையும், பட்டதாரிகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற இடங்களையும் ரத்து செய்யுமா அரசு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாணவர்களுக்கு ஆர்வம் இருக் கிறது சேருகின்றவரையில். சேர்ந்ததற்குப் பிறகு படிப்பதிலே அவர் களுக்கு ஆர்வம் உண்டாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஆர்வத்தை உண்டாக்கும் முறையில் ஆசிரியர் தருகின்ற தேர்ச்சி இருக்கவேண்டும். எனவே, ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் இடையே அதிகத் தொடர்பு இருக்கவேண்டும். அதனால் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிக மாக உயர்த்த இயலாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து டாக்டர் ஆவதற்கு எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் கொடுப்பதற்கு ஒரு மாணவருக்கு எவ்வளவு அரசு செலவழிக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அதற்கு இரண்டு கணக்கு இருக் கிறது. இரண்டும் உத்தேசக் கணக்குத்தான். ஒன்று, மாணவர்களுக்குக் கல்விக்காக மட்டும் ஏறத்தாழ ரூ. 35,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள் பயிற்சிக்காக மருத்துவமனையில் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறார்கள். அங்கே தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். மருத்துவக் கூடத்தில் ஆகும் செலவையும் சேர்த்து ஒரு மாணவருக்கு ரூ. 80,000 முதல் லட்ச ரூபாய் வரையில் செலவு ஆகிறது.

திரு. ப. முத்துசாமி : வைத்தியக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு அதிகமான மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பு எல். எம். பி. போன்று ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்துவதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நவீன மருத்துவம் நாளும் வளர்ந்து வருகிறது. வளர்ந்துவருகிற மருத்துவத்தில் முழுப் பயிற்சி பெற்றிருந்தால்தான் தகுந்த சிகிச்சை செய்ய முடியும். தாங்கள் ஆற்று கின்ற பணியைக் குறைவில்லாமல் செய்ய முடியும். எனவேதான் 5½ ஆண்டு பட்டப் படிப்பைக் குறைப்பது தமிழ் நாட்டின் நிலைக்குத் தேவைப் பட்டதாக இல்லை.

[1972 ஆகஸ்ட் 22

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டுவதற்கில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மாணவர்கள் எண்ணிக்கையைக் கூட்ட வசதியில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது சில மாவட்டங்களில், கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களில் மருத்துவக் கல்லூரி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் புதிய மருத்துவக் கல்லூரியை உரு வாக்குவதற்கு அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கடந்த காலத்தில் தொடங்கிய வைத்தியக் கல்லூரிகளுக்கு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு ஏறத்தாழ இன்னும் ரூ. 75 லட்சம் தேவைப்படுகிறது ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும். கல்லூரிகளுக்கு மருத்துவத் துறையிலிருந்து நிதி ஒதுக்கப்பட்டு விட்டால், கிராம வைத்திய மருத்துவ மனைகளுக்கு, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணம் இதில் முடங்கிவிடுகிறது. ஆகவே, மக்கள் பிரதிநிதிகள் எது மக்களுக்கு நல்லது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. த. சோனையா : மருத்துவக் கல்லூரிக்கு வருகின்றவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவில் வேலை வேண்டும் என்று வற்புறுத்தாமல், தாங்களே தனித்துத் தொழில் நடத்துகிறோம், தங்களுக்குச் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும், அதற்குத்தான் கல்லூரிகளில் இடம் கேட்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? அப்படிக் கேட்பவர்களுக்கு அரசு அனுமதி கொடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு முறை வேண்டும். யார் எதைக் கேட்டாலும் செய்ய அரசாங்கத்திற்குச் சக்தி கிடையாது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடங்கள் குறைக்கப் படுவதற்கு அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக இல்லை என்று ஒரு காரணம் கூறப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல், அப்படிச் சேரு கின்ற டாக்டர்களுக்கு, நம்முடைய டாக்டர்களுக்கு மலேஷியா போன்ற வெளிநாடுகளில் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்களிடம் எக்ரிமெண்டு வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் வேறு மாநிலங் களிலோ அல்லது வெளிநாடுகளிலோ சேருவதாக வாக்களித்தால், அவர் களுக்கு இடத்தை அளித்து, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான இடங்களை மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்திச் சேர்ப்பதற்கு அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எந்த வெளிநாடு போவதுபற்றித் தீர்மானிப்பதாயிருந்தாலும், அந்த வெளிநாடு தீர்மானிக்கவேண்டும், மத்திய அரசு வெளிநாட்டுடன் கொள்ளும் உறவு அடிப்படையில்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். மாநில அரசு இவற்றைத் தீர்மானிக்க முடியாது. மற்ற மாநிலங்களில் நம்முடைய டாக்டர்களை வரவேற்கிற அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பது இன்னும் கேள்விக்குரியது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Ramanathapuram district and Dharmapuri have been declared to be very backward areas. There is a lot of demand for doctors there. May I know from the Hon. Minister whether some seats may be set apart for these districts in medical colleges ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பெரும்பாலும் எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிருர்கள். தர்மபுரி, இராமனுதபுரம் மாவட்டங்கள் கைவிடப்படவில்லை. அந்த மாவட்டங்களில் பணியாற்றத் தேவைப்படுகின்ற டாக்டர்கள் அங்கே அனுப்பி வைக்கப் படுகிருர்கள். அதில் குறைபாடு இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் நல்ல முறையில் பயிற்சி பெற வேண்டுமானுல் அவர்களுக்கு அதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்க வேண்டும். செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் போதுமான வசதிகள் இல்லை என்றும், பல்வேறு வகைப் பட்ட நோயாளிகள் அங்கே வருவதில்லை என்றும், அதனுல் எல்லா நோய்களின் தன்மையைப்பற்றியும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வழியில்லை என்றும், ஆகவே, இந்த மருத்துவக் கல்லூரியை சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்றும் கோரி, இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னுல் ஸ்டிரைக் செய்தார்கள். எனவே, அந்தக் கல்லூரியை சென்னைக்குக் கொண்டுவரும் எண்ணம் அரசிக்கு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னுல் மாணவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு கோரிக்கை எழுப்பினுர்கள். அரசியல் நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்னையை அணுகாமல் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் மனதார ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், அரசு அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

DR. H. V. HANDE: Sir, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the students of Palayamcottai College expressed some grievances and difficulties and whether he has gone into those grievances and whether it is possible to redress their grievances ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அந்த மாணவர்களுக்கு மூன்று குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். முதல் குறைபாடு அகில இந்திய மருத்துவக் குழு அவர்கள் கல்லூரிக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்பது. கல்லூரி தொடங்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் அகில இந்திய மருத்துவக் குழு அங்கீகாரம் அளிக்கும் என்றிருப்பதால் ஐந்து ஆண்டு கழிந்ததும் அதற்கு முடிவு காணப் படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இரண்டாவது குறைபாடு அவர்கள் விடுதிக்கு அரசாங்கத்தின் செலவிலேயே டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது. எந்த விடுதிக்

கும் அரசாங்கச் செலவில் அந்த வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. விடுதியினரே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை யும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மூன்றாவது குறைபாடு தண்ணீர் வசதி இல்லை என்பது. தண்ணீர் வசதியின்மைக்குக் காரணம் அங்கிருந்த மோட்டார் பம்பு பழுதடைந்துவிட்டதுதான். அங்கு மேயர் பம்பு தேவைப்படுகிறது. அது கல்கத்தாவிலிருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அண்மையில் சில மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட 'ட்ரவுட்' கண்டிஷனால் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை. பம்பு வேண்டுமென்று கேட்டு நான்கு வாரங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இன்னும் 10 அல்லது 12 நாட்களுக்குள் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப் பொழுது அந்தக் குறையும் தீர்ந்துவிடும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, முன் கேள் விக்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லுகின்றபோது, அரசியல் பிரச்னைகள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியை சென்னைக் குக் கொண்டுவருவதில் அரசாங்கம் முயற்சி செய்யலாம் என்பதாகச் சொன்னார்கள். மாணவர்களுடைய கோரிக்கை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்பதாலும், அங்கே ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பிட்டல் இருப்பதாலும் அங்கிருந்து மருத்து வக் கல்லூரியை மாற்றாமலிருப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். இதிலே இரண்டு வழக்குகள் இருக்கின்றன. ஒன்று செங்கற்பட்டுக்கு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டும் என்பது. மற்றொன்று கல்லூரி மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்குப் போதுமான நோயாளிகள் வராததால் அதைச் சென்னைக்கு மாற்ற வேண் டும் என்பது. எனவே, அங்கத்தினர் அவர்கள் போதுமான நோயாளி களை அங்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (சிரிப்பு).

அருப்புக்கோட்டை மருத்துவ மனை.

*249 வினா.—திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) அருப்புக்கோட்டையில் உள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையில் தொத்து நோய் பிரிவு (**Ward**) உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அது எந்தக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) ஆம்.

(இ) தற்போது இந்தத் தொத்து நோய்ப் பிரிவு அரசாங்க மருத்துவ மனையின் ஒரு மூலையில் உள்ள கட்டடம் ஒன்றில் இயங்கி வருகிறது.